

Дитя з очима, повними розпуки,
Кують зозулі, шелестять ліси.
Звелись ротфронтом на усі часи
У непокорі скам'янілі руки.

Б'є метроном. Глухі набаті звуки
До сонця рвуться з-під жалобних плит.
Росте трава і розсува граніт,
І твердь земна здригається од муки.
